

ROSNÍK 5

2011/2012

ZŠ ROSICE

MILÍ ČTENÁŘI,

ZASE JEDEN ŠKOLNÍ ROK U KONCE. MYSLÍM, ŽE SE VŠICHNI TĚŠÍME NA PRÁZDNINY, ALE TAKÉ MYSLÍM, ŽE JSME V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE ZAŽILI SPOUSTU ZÁŽITKŮ, DOKONCE NEZAPOMENUTELNÝCH.

O ZÁŽITCÍCH POSLEDNÍ DOBY PÍŠEME I V TOMTO ČÍSLE ROSNÍKA. NĚKDO PROŽÍVÁ HOKEJ, NĚKDO ZVÍŘATA, DALŠÍ SI UŽIL EXKURZI, JINÝ VÝLET. JEDEN ŽIJE KOMIKSEM, DRUHÝ FÓRKY. JÁ PROŽÍVÁM UZÁVĚRKU (ALE O TOM JIŽ MÍNULE). A DOUFÁM, ŽE VY SI UŽIJETE MIX VŠECH ČLÁNKU DOHROMADY.

POSLEDNÍ DOBOU VŠE VNÍMÁM JAKO SONDU DO DUŠE ČLOVĚKA. I VY MŮŽETE JEDNOTLIVÉ ČLÁNKY TAKTO VNÍMAT – JAKÝ JE REDAKTOR, KTERÝ PÍŠE O... A JDE TO I NAOPAK, TO, CO VÁS NEJVÍCE ZAUJME, O VÁS NĚCO VYPOVÍ.

ROZLOUČÍM SE S VÁMI, S TÍMTO ČÍSLEM, S TÍMTO ŠKOLNÍM ROKEM, MYSLÍM, TYPICKY. UŽIJTE SI PRÁZDNINY, SLUNÍČKA (JEDNA Z MÁLA ZDROBNĚLIN, KTEROU TOLERUJI) A POHODY. A HLAVNĚ – VOLNO VYUŽIJTE K ČETBĚ BELETRIE, HOKEJ SKONČIL! I VY, CO SE VÁM VŮBEC NECHCE. UVIDÍTE, ŽE TO PŘEŽIJETE A ŽE SI TO UŽIJETE.

Když se podíváte na naši třídu zpoza katedry, vidíte spoustu různých druhů žáků – pilné, zodpovědné, snaživé, ... avšak jako v každém kolektivu jsou i zde „černé ovce“. Musím se přiznat, patřím mezi ně.

Škola a vzdělání pro mě znamená hodně, ale lenost je moje prokletí. Myslím, že každý člověk je stavěný tak, že dokáže mít výborný prospěch na základní škole. Někdo si dovolí tvrdit, že „na to nemá“, že „mu to nejde“, ... V základním vzdělání nejde o talent, jde o to, najít si důvod, proč se učit, proč se připravovat. Spousta žáků tento důvod / smysl nemá, a naopak má více důvodů se neučit.

V naší třídě převažují žáci, kteří se možná i chtějí učit, ale mají odpor ke vzdělání. Samozřejmě nemůžeme celou třídu, jak se říká: „strčit do jednoho pytle“. Máme zde spoustu skvělých studentů, kteří našli svůj důvod, proč se vzdělávat, a ten se stal samozřejmostí. Jak každý ví, svět není dokonalý, stejně tak není dokonalá ani naše třída. Možná je to klišé, ale duši bych upsal ďáblu, kdybych neřekl, že každý z nich má potenciál. Stačí najít důvod ...

Milí čtenáři,

je poslední měsíc školního roku a já budu odcházet na střední školu. V jednom ohledu je to pro mě špatná zpráva, už nebudu členem reakční rady, ve které jsem byl od 4. třídy, a proto jsem se rozhodl, že těch 6 let shrnu do krátkého článku.

Někdy na začátku 4. třídy jsem začal prodávat Rosníky a pak to přišlo. Paní učitelka mě požádala, abych jako nový redaktor napsal svůj první článek. Od té doby jsem psal již pravidelně, ať už se jednalo o nějakou reportáž, nebo moji pravidelnou rubriku Minuta z přírody

Můj největší zážitek s Rosníkem byl, když jsme jeli natáčet zvukovou reklamu do Brněnského studia Lávka, kde jsem se velmi bavil a rád bych si to s redaktory zopakoval.

Nezbývá mi, než se s vámi rozloučit a doufat, že budu mít někdy možnost opět do Rosníka napsat.

Škola v přírodě

19. 3: v 8:00 byl sraz. Všichni jsme měli malý batůžek a velkou kabelu. Netrpělivě jsme čekali, až pro nás přijede autobus, věděli jsme, že až přijede, bude ještě další hodinu trvat, než dojedeme na Chaloupky. Autobus na nás nezapomněl, přijel v 8:15 a třídy 3. A a 3. B nastoupily do autobusu.

Když jsme překonali onu nudnou jízdu na Chaloupky u Kněžic, hodinu jsme měli na ubytování. Já bych řekl, že to bylo zbytečně moc...Potom jsme měli úvod – prohlídku celého střediska. Po obědě jsme hráli staročeské hry: špalky, chůdy a odpalování Špačka. Po skončení programu jsme povečeřeli a paní učitelka nám pustila pohádku: Vzhůru do oblak. Potom jsme si šli lehnout.

Druhý den jsme se probudili, nasnídali a v 9:00 jsme se vypravili ven. Na úvod druhého dne jsme dostali za úkol rozběhnout se do lesa a přinést něco k jídlu. Po pěti minutách jsme se vrátili a jmenovali jsme, co jsme našli. Pak jsme v Rukodělce s lvou pekli chleba. Dali jsme do něj: hladkou mouku, hrubou mouku, kvasnice, vodu a kmín. Promíchali jsme to a udělali jsme si z toho, co jsme chtěli, například panáčka. Potom jsme dělali sýr a máslo. Ze sýru jsme odlili syrovátku a z másla dobré podmáslí. Pak jsme se naobědvali. Na neštěstí byl hodinu polední klid. Polední lid byl nejhorší na celé škole v přírodě. Po něm jsme hráli hru: paní učitelka Vendy sázela brambory, obilí a tak dál (my jsme byli sazenice). Pak jsme měli mouku na mlýnu i kamenem, jak to dělali pralidi. Pekli jsme obilné placky a pražmo. Potom jsme šli na večeři a po ní jsme se dívali na pohádku V peřině. Pak jsme si šli lehnout.

Probudili jsme se a šli jsme na snídani. Hodinu po ní jsme pletli mrskačky. Všichni jsme si připravili osm prutů a devátý ze všech nejdelší a nejpružnější. Po upletení mrskaček jsme se naobědvali a pak jsme na půdě zjistili mnoho zajímavostí. Potom jsme plevou malovali včely na perníčky. Aby se nám lépe malovalo, paní instruktorka nám k tomu četla něco o včelách. Pak jsme si venku hráli na včely: dostali jsme brčka, nasáli jsme šťávu a donesli ji do úlu. Potom jsme se navečeřeli a pustili si další pohádku – Lotranda a Zubejdu.

Vyspali jsme se a další den jsme zahájili hrou: hledání materiálů. V Rukodělce jsme vyráběli ruční provázek: vzali jsme len, nalámali jsme ho, na kartáči ho rozdělali, smotali do sebe a bylo hotovo. Po obědě jsme se vrátili do Rukodělky vyrobit ruční papír: natrhali jsme kousky papíru libovolné barvy, rozmixovali je v mixéru, nalili do formiček na papír, z ní na noviny a dva dny jsme to nechali schnout. Poté jsme se vypravili do lesa osekát větvičky stromů. Větvičky jsme odnesli k ohništi rozřezali na kusy k táboráku. Pak jsme se navečeřeli. Byla to naše poslední večeře na Chaloupkách, a proto jsme si ji vychutnali. Po večeři jsme se v sále rozdělili na dvě skupiny: 3. A šla ven, 3. B zůstala uvnitř. My (3. A) jsme si posedali kolem ohně a čekali jsme, co se bude dít. Vendy nás utišila a řekla: „Následuje noční hra, poslouchajte pozorně. Já jednoho nebo dva odvedu. Rozsvítíte si baterku a půjdete podle světýlek. Každé světýlko je oko zvířete. Musíte si to zvíře zapamatovat, je jich celkem osm. Světýlka vás zavedou zase k ohni. Zde napíšete všechna zvířata, co jste si zapamatovali. Nejlépe ve správném pořadí. Když se všichni vystřídali, šli jsme dovnitř a běčáci ven. V sále jsme hráli hry a po nich jsme šli rovnou do postele.

Poslední den jsme se rozdělili na dvě skupiny: jedna byla v sále a druhá na půdě. Půl hodiny jsme po třech připravovali výstavu, pak jsme ji ukázali ostatním. Poté jsme s rozloučili s Chaloupkami u Kněžic. Naobědvali jsme se, nanosili zavazadla do autobusu, který na nás čekal před střediskem. Potom nás ještě čekala hodinová cesta domů. Všichni se domů těšili i netěšili.

Ahoj Chaloupky, ahoj zábavo, ahoj školo v přírodě!

STŘEDISKO PRO VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVU V PŘÍRODĚ
<http://www.informuji.cz/clanky/587-chaloupky-se-zase-otevrelly-verejnosti-pripravily-navic-nove-programy/>

Ekopobyt

Dne 2.4. – 4.4. 2012 třídy 8.A a 8.B absolvovaly ekopobyt v rekreačním středisku Drak v Křižanově. Sraz byl kolem osmé u Rosického zámku. Autobusem jsme dorazili do RS Drak. Toho dne byla strašná zima, a než naše paní učitelky a pan ředitel vyřešili ubytování, musely jsme obě dvě třídy čekat půl hodiny venku. Když jsme se konečně dostali dovnitř, rozdělili nás do pokojů. My jsme měly s holkami štěstí, že náš pokoj vlastnil koupelnu.

Hned první aktivita naší třídy 8.A byla venku. Po lese jsme hledali indicie k tajence, kterou jsme samozřejmě rozluštili jako první ze všech skupin, do kterých jsme byli rozděleni. Po obědě na nás čekala p.uč. Matulová v jídelně, kde byla zahájena hra Farmáři. P.uč. nás seznámila s pojmem fair-trade a také nám poskytla informace o kakaových bobech, které jsme potom na hru potřebovali. Následovala večere a po ní bláznivá diskotéka, kde tančil pouze pan ředitel. Nejmenovanému spolužákovi se totiž nedařilo zprovoznit hudební aparaturu, a tak pan ředitel pouštěl své „hitovky“.

Po dlouhém večeru následovalo ráno, a to jsme vyplnili rozdělením do skupin, v nichž jsme hovořili o různých tématech na projekty. Po obědě šli kluci ven plést pomlázky a děvčata šla vařit nefalšovaný bylinkový čaj. Trvalo nám přesně hodinu, než byl oheň dost silný, aby uvařil čaj. Večer nás čekala simulační hra, při které jsme se hodně dobře bavili. Během celého dne jsme ještě pracovali na projektech, které jsem dopracovávali i následující ráno. My – Romča s Kájou – jsme na projektu pracovali dnem a nocí, zatímco někteří jako jsou: Tomáš, Kristýna a Michal nás opravdu našťvali, protože vůbec nic nedělali a nakonec jen prezentovali. Následoval oběd a jelo se domů.

Byl to skvělý zážitek !

Atletické závody

Dne 16. května 2012 se konaly atletické závody v Ivančicích, kterých se měla zúčastnit i naše škola ZŠ Rosice. Soutěžilo se v těchto disciplínách: běh na 60 metrů, skok do dálky, hod kriketovým míčkem, skok do výšky, štafeta, běh na 600 a 1000 metrů. Paní učitelka Vápeníková vybrala nejlepší žáky ze sedmých a šestých ročníků, aby jeli reprezentovat naši školu.

Sraz jsme měli v 7:30 hod. na autobusové zastávce na ulici Husova, kde jsme jeli autobusem k Ivančické škole. Když jsme přišli, překvapilo nás, že tam bylo docela dost účastníků, někteří dokonce i bývalí spolužáci. Všechny závody probíhaly na hřišti školy Ivančice. Jejich hřiště je stejně tak velké jako naše školní zahrada. Mají na něm branky na fotbal, koše na volejbal, vyznačenou dráhu pro delší běhy atd.

Zahájení bylo v 9:00 hod. V průběhu závodu jsme mohli navštívit školní bufet a nebo si zkusit některé disciplíny, které právě neprobíhaly. Všichni jsme se moc snažili a doufám, že aspoň většina z nás se umístila nebo vyhrála. Závody končily kolem půl druhé a my jsme hned poté spěchali na autobus, abychom ho stihli, protože jinak bychom museli čekat na další. A jakmile jsme dojeli do Rosic každý šel sám domů.

Myslím si, že i když se nám něco nepodařilo, byl to pěkný zážitek a nemuseli jsme sedět ve škole, když bylo venku tak pěkně, takže bezva.:)D

LENKA HORÁČKOVÁ, 6.A

McDonald's Cup

V měsíci dubnu se žáci 1. – 3. ročníku ZŠ Rosice jako již každoročně zúčastnili fotbalové soutěže McDonald's Cup. Dne 17. dubna odjeli na okrskové kolo na Zastávku mladší žáci (M.Červinka, T. a D. Marek, F. Vladík, D. Bohýl, D. Kala, O. Vyhnalík, L. Svoboda, V. Hádek, L. Viceník a J. Weber), kteří svou skupinu díky střelcům T. Markovi a F. Vladíkovi vyhráli, a bojovali tak o první místo celé soutěže. Tento zápas jsme prohráli 0:1, ale i tak jsme z druhého místa postoupili do kola okresního v Žabčicích, ve kterém jsme obsadili krásné 5. místo. Mezi úspěšné střelce patřili Tomáš Marek, Filip Vladík a Lukáš Viceník.

Všem zúčastněným blahopřejeme a touto cestou děkuji především rodičům Markovým a Vyhnalíkovým, kteří nám věnovali svůj volný čas a mají nemalou zásluhu na našich vítězstvích.

MGR. JITKA ZEMANOVÁ

„Nashledanou paní učitelko. A děkujeme. Užili jsme si to,“ zavolal žák z 8. ročníku ZŠ a rozešli jsme se. Tato slova jsou nejkrásnějším zhodnocením celé dlouhodobě připravované akce. Byli jsme reprezentovat školu.

Okresní kolo soutěže: „**Soutěž hlídek mladého zdravotníka I. a II. stupně**“ se koná uprostřed května v Brně každý rok. Žáci soutěží v povinných a nepovinných disciplínách. Počet získaných bodů z povinné části je pak měřítkem pro umístění.

Letos jsme soutěžili v této sestavě: Lukáš Bartolčic, Filip Šoukal, Zdeněk procházka, 8.A, Klára Mikolášová a David Pouchlý, 8.B. Měli jsme s sebou tedy jedno družstvo z II. stupně, celkem v této kategorii soutěžilo 8 družstev z celého okresu Brno - venkov.

S lékárníčkou přes rameno 17. 5. v chladném počasí jsme chodili po parku v Lužánkách a plnili jsme úkoly na jednotlivých stanovištích.

Nepovinné:

Dopravní test

Poznávání a sběr léčivých bylin

Znalosti z ČČK a ČP

Test ze zdravotnických znalostí

Povinné:

KPR na resuscitační loutce

Klasická ošetření (bezvědomí, odřenina, popálenina)

Ošetření improvizovanými prostředky (otevřená zlomenina, tepenné krvácení, šok)

Přenos raněného na nosítkách z deky

Šátkové obvazování

Se ztrátou 15 minusových bodů z povinné části jsme skončili **DRUZÍ**.

Papírny Přibyslavice

Na Den Země jela 7.B a 7.A do papíren v Přibyslavicích.

Dozvěděli jsme se tam hodně zajímavých věcí, jako třeba, že v plastové krabičce se vajíček rozbije víc než v papírové krabičce. Kdybyste se postavili na papírovou krabičku od vajíček, neměla by prasknout. Vyrábí tam krabičky po 6, 10, 30 kusech. Nejdál se dovážely krabičky až do Nového Zélandu, mají sídlo ve Finsku

Co naše škola nasbírání za rok, tak to jim nestačí ani na jeden den práce a jejich roční spotřeba je 8000 kamionů. Papírna byla založena roku 1690.

Také jsme dělali projekty a šli s nimi do 3.B a 3.A a ještě 5.B a 5.A.

Jízda vlakem

V době přepravování se auty je stále více dětí, které ještě nikdy nejely vlakem. Školní družina jim toto poznání umožnila. Jízda vlakem na Zastávku a zpět proběhla v radostné atmosféře a žáci načerpali spoustu nových zkušeností a poznatků. Dokonce z tohoto, pro ně emotivního impulsu, napsali vlastní básničky. Rádi se o ně s vámi podělíme.

Jedem, jedem mašinkou,
projedem se krajinkou.
Z Rosic jenom do Zastávky
a za chvíli zase zpátky.
Příjemný pan průvodčí
koukne se nám do očí.
Potom tiše dodá,
že nám lístky prodá.
Vyhlídka je veliká,
čas nám rychle utíká.
V čekárně jsme poslouchali,
jak tu vlaky jezdívaly.
Těšíme se na to zase,
až ve vlaku sejdem se.

Včelařské muzeum

Na další akci jsme se důkladně připravili. Uspořádali jsme si besedu o životě včel a včelaření s paní učitelkou Sladkou, která doma včely chová. A v pondělí 23. 4. už hurá do včelařského muzea. Prohlédli jsme si zajímavé exponáty. Tato akce nás obohatila o nové vědomosti. Reakcí na ni jsou opět literární výtvoři našich žáků.

Včelka létá z květu na květ,
nosí šťávu domů na med.
Z květového kalíšku
napije se trošičku.

Byla jedna včela,
letěla jak střela.
Narazila do květu
a pak celá žlutá
zjistila, jak nektar chutná.
Včely, včely, včeličky,
mají křídla zlatičký.

Na statku

Třetím prožitkem byla exkurze na statku pana Tvarůžka, kterému patří zvlášť poděkování za ochotu a vlídnost, se kterou nás přijal.

Péče o zvířata je bezesporu záslužnou činností. Mnohé děti už dnes nemají takovou možnost vidět na vlastní oči koně, ovce, kozy a další zvířata. V dřívějších dobách bylo téměř samozřejmostí mít doma nějakou tu kravičku, prasátko nebo husu. Jsme moc rádi, že právě u nás v našem městě se našel někdo, kdo má takový kladný vztah ke zvířatům, a že se přidává stále více lidí. Nejvíce žáky, kromě ušlechtilých koní, zaujaly kozy, které se nám předváděly svými akrobatickými výkony na střežích stájí. Nejdříve byly ostražitě a utekly se před námi schovat do svých příbytků. Chvíli jsme se navzájem pozorovali. Když kozy zjistily, že z naší strany žádné nebezpečí nehrozí, vylezly ze stájí, procházely se i s malým kůzlátkem mezi námi a začaly se předvádět. Bylo zajímavé, jak kozel jistil vše zezadu. Poté jsme se prošli čistými stájemi plnými voňavého sena, nakrmili koně starým chlebem, který jsme jim přinesli, a postáli před voliérymi s pestrobarevnými papoušky.

Bylo to velmi krásné odpoledne.
Děkujeme pane Tvarůžku.

Návštěva rosické knihovny

Dne 26. 4. 2012 jsme se s naší třídou vydali na návštěvu rosické knihovny. Paní knihovnice nám nachystaly program na téma povídky.

Dozvěděli jsme se mnoho informací, jak o českých, tak zahraničních spisovatelích. Třeba o Petru Šabachovi a jeho knize s názvem Hovno hoří. Po poslechu těchto zajímavostí jsme se rozdělili do skupinek. Ve skupinkách jsme měli za úkol přečíst si jednu kapitolu z knihy, kterou nám určila paní knihovnice, a utvořit z ní stručný obsah, který jsme pak přečetli celé třídě.

Tato návštěva se nám moc líbila a doufáme, že ještě pár takových zažijeme.

Den dětí obrazem

